

Jer 29, 11: *Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami - znie výrok Hospodinov - úmysly smerujúce k blahu a nie k nešťastiu: dať vám budúcnosť a nádej.*

Príbuzné biblické verše:

Ž 40:6 *Mnoho svojich divných skutkov a úmyslov voči nám si uskutočnil, Hospodine, Bože môj, niet Tebe rovného! Ak by som ich mal zvestovať a vyrozprávať, viac by ich bolo, než možno spočítať.*

Žid 3, 4-6: *Lebo každý dom musí niekto vybudovať, a kto všetko vybudoval, je Boh. Aj Mojžiš bol teda verný v celom Jeho dome ako služobník na svedectvo o tom, čo bolo treba zvestovať; ale Kristus ako Syn (je) nad Jeho domom, a tým domom sme my, ak pevnú dôveru a chválu nádeje zachovávame až do konca.*

- **Myšlienky k pisateľovi a k textu:** „Jeremiáš konfrontoval s hriechom kde koho: kráľov, falošných prorokov, návštevníkov chrámu i ľudí pri bránach. Odzva na jeho slová bola tak chabá, že sa Jeremiáš sám seba pýtal, či je všetka jeho námaha vôbec k niečomu dobrá. Často strácal odvahu a niekedy cítil horkosť. Nebolo ľahké stále hlásať len ponuré zvesti. Rovnako sme my povinní oboznámiť svet so skutočnosťou, že kto sa nevzdá hriechu, bude naveky stratený. O následkoch hriechu a nádeji v Bohu musíme hovoriť bez ohľadu na nezáujem oslovených, bez ohľadu na svoje pochybnosti a obavy. Kto druhým hovorí len to, čo chcú počuť, nie je verným hlásateľom Hospodinových právd.“ (PRUVODCE ŽIVOTEM – JEREMJÁŠ, PLÁČ. Internationabible society a Luxpress, 1998 Praha. ISBN 80-7130-079-9. OSNOVA s. 9.)

- 29,11: „Každý z nás si určite praje nasledovať vodcu, ktorý nás povzbudzuje, buduje náš charakter, a na ktorého sa môže vždy spoľahnúť. Presne taký je náš Boh. Pozná našu budúcnosť a pre každého človeka má plán, ako prežiť bohatý a zmysluplný život. Nemusíme sa báť dôverovať Mu, pretože On nás víťazne prevedie všetkými ťažkosťami a nástrahami, ktoré nás môžu stretnúť pri plnení Jeho vôle.“ (PRUVODCE ŽIVOTEM :Jer 29,11. 12-14. s. 70.)

Myšlienky ku kázni:

Pán Boh má úmysly, myšlienky, zámery o nás, o mne, o tebe, o každom zbere, o cirkvi. Vždy platí, že Pán Boh má s nami plán. Nie sme tu pre seba. Sme tu pre Boží plán. My môžeme premýšľať nad svojou cestou, svojim životom, ale Hospodin je Ten, ktorý chce viesť naše kroky.

Prorok Jeremiáš bol jedným z posledných veľkých prorokov, ktorý oznamoval Boží súd pre krajinu, ktorá sa tvrdošijne odmietala vrátiť k Hospodinovi. Jednou vetou jeho posolstvo znelo: „Už je neskoro. Boží súd je neodvratný, vaše odpadlivosť je nevyliciteľná. Nechcete opustiť svoje hriechy, modlárstvo. Boh sa rozhodol, že zničí svoj vlastný chrám.“ (Jer 7, 12-15) Pre nás je to alarmujúce: Boh sa aj dnes môže rozhodnúť, že zničí svoju cirkev, že pohne niektorým zborom, pokiaľ nerobí pokánie a rúti sa zlým smerom. Pravá prorocká služba vždy prinesie konfrontáciu, napomenutie, ktoré nie je pohodlné. Dokonca o tom, že Boh môže zničiť svoj vlastný chrám, môže nás rozohnať, rozptýliť – ak odmietame naplňať Boží plán s nami a s našimi rodinami! Ani (naš) zbor nemusí vydržať a zostať. Boh nás môže rozptýliť: ak nebudeme v Božom pláne.

Ak my ako Božie deti - draho vykúpené krvou Baránkovou – žijeme sami pre seba a naháňame svoje vlastné plány, žijeme podľa agendy a hodnôt tohto sveta - vtedy nám uniká, že na nás môžu prísť Božie súdy, ktoré sú Jeho milosťou. On neprichádza, aby nás odsúdil, ale aby sme sa spamätali a vrátili sa k Nemu! Boh prichádza, aby nás On sám priviedol späť k Sebe. Lebo: *Boh pozná úmysly, ktoré má s nami – úmysly smerujúce k blahu a nie k nešťastiu; dať nám budúcnosť a nádej.*

Tento rok si pripomíname 20. výročie od vyhlásenia Medzinárodného roku rodiny v roku 1994. Pánu Bohu na rodine/ách veľmi záleží. **K rodine patria deti**, ale tento text hovorí o každej rodine! S každou rodinou (aj s bezdetnou) má Pán Boh svoj plán – úmysel! Keď sa pozeráme na svet realistickými očami, v akom stave sú dnes mnohé rodiny?

V poslednej dobe sa často rozoberá vzťah človeka k človeku nielen rozdielneho pohlavia, ale dokonca i rovnakého. Ďalšou aktuálnou témou je „gender ideológia“. Sme teda ovplyvňovaní rôznymi “modernými” alternatívnymi názormi a potrebujeme sa s nimi konfrontovať. Môžeme veľmi dobre pozorovať, že svet odjakživa prechádza útokom na ľudské vzťahy. Diabol útočí a vie, že najviac škody spôsobí, keď sa vyskytne konflikt medzi ľuďmi. A takými konfliktami prechádzame častokrát aj my v našich vzťahoch, v našich rodinách.

Pán Boh veľmi dobre vie a pozná situácie, ktoré zažívame vo svojich rodinách. Pozná a vidí aj situáciu, ktorá sa deje v dnešnom svete. Vidí koľko rodín je rozbitých, koľko ľudí je zmätených svojou protiprirodzenou orientáciou, vidí krízy v manželstvách a v rodinách, ktorých je stále čoraz viac. Vidí, že dnešný trend mladých ľudí je žiť na divoko a nie v manželskom zväzku. Bolí Ho srdce, keď sa musí pozeráť na to ako sa ľudia ženú za úplne nesprávnymi hodnotami a žijú odlišným štýlom života ako On sám pre nich naplánoval.

Pán Boh chce pre nás to najlepšie. Jeho prikázania nemajú slúžiť na to, aby sme boli obmedzovaní, ale aby sme žili šťastne a čestne. On však nikoho nenúti. Ponúka nám svoje cesty s dobrými úmyslami, ale nikomu sa nevnučuje. Od každého chce, aby sa rozhodol dobrovoľne ako bude žiť. Vidí, že mnohí ľudia žijú bez zodpovednosti za svoje správanie. Volá nás, aby sme sa obrátili k Nemu. Hovorí o prirodzenom vzťahu muža a ženy, ktorí keď sa stanú jedno duchovne, duševne i telesne, zaslubujú sa tým jeden druhému na celý život: **Či ste nečítali, že Stvoriteľ stvoril ich od počiatku ako muža a ženu? A riekol: Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k manželke, i budú dvaja jedno telo, takže už nie sú dve telá, ale jedno. Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuje!** (Mt 19, 4-6)

Pán Boh prináša konfrontáciu a napomenutie v našom počínaní si aj dnes. Nesieme dôsledky a sme bráni na zodpovednosť za naše konanie. Mnohí ľudia svojou vlastnou pochabosťou a nezodpovednosťou trpia, no najviac v tejto oblasti trpia tí najslabší, a to sú naše deti.

Pred akú budúcnosť, pred aké hrozby sme postavení my a hlavne naše deti?

Božím úmyslom s nami je **dať nám DOBRÚ budúcnosť a nádej**. Má pre nás nádej – tzn. chce aby sme vedeli prečo sme tu, odkiaľ a kam ideme, aby sme vedeli, že smerujeme domov, že si ideme po odmenu, ideme do večnosti so svojim milujúcim nebeským Otcom. Boh má pre nás budúcnosť a pevnú nádej. A je obrovský rozdiel medzi nádejou tohto sveta a nádejou, ktorú dáva Boh. Je však otázkou do koho alebo čoho vkladáme nádej my? Pán Boh ponúka nádej tým, ktorí kráčajú po Jeho cestách, plnia Jeho prikazy a nasledujú Jeho slová a skutky. Čaká však na všetkých.

Rodina je základná spoločenská jednotka. Ak chceme, aby naše deti dokázali čeliť hrozbám tohto sveta, je potrebné mať kvalitné rodiny. Mať kvalitnú rodinu – znamená mať kvalitné vzťahy. Mať kvalitné vzťahy – znamená pracovať na nich, komunikovať, zaujímať sa o človeka. A ako na to?

Pán Boh nám dáva všetky dôležité inštrukcie, aby sme mohli žiť spokojný, požehnaný život. Tak ako vo všetkom aj v rodinnom vzťahu kladie na prvé miesto lásku a vyzýva nás, aby sme žili v láske. Nie láska, ktorá vyžaduje, ktorá neustále kladie podmienky a vyciciava z nás energiu, ale láska, ktorá dáva, ktorá sa obetuje, ktorá prináša milé slová, ochotu nájsť si čas na budovanie vzťahu, skutky tolerancie, trpezlivosti, pozornosti voči druhému a hlavne taká, ktorej záleží na komunikácii. Človek musí chcieť vynaložiť energiu na to, aby mohol vzniknúť dobrý základ pre kvalitný vzťah.

Deti sú veľmi dôležitou súčasťou každej rodiny. Deti sú dôležité aj pre Pána Ježiša Krista, keď hovorí: **Nechajte detky a nebráňte im prichádzať ku mne; lebo takýchto je kráľovstvo nebeské.** (Mt 19, 14)

Deti sú vzácnym darom od Pána Boha, ktorý je potrebné ochraňovať, starať sa oň, vychovávať a viesť k úprimnej viere v Pána Ježiša Krista ako osobného Záchrancu a Spasiteľa. Deti sú krehké, citlivé na naše správanie a kopírujú naše správanie. Ak sa správame nezodpovedne, používame vulgárne slová alebo si nevážime ľudí, s najväčšou pravdepodobnosťou aj naše deti budú také. A naopak, ak budeme riešiť konflikty s láskou a obracať sa so všetkým na Pána Boha, môže to mať veľký dopad v ich každodennom živote viery.

Jeden brat napísal: “Skutočnosť, že môžeme ovplyvniť kvalitu života našich detí, je dostatočným dôvodom pre to, aby sme sa za ne modlili, učili ich a viedli k poslušnosti. Okrem toho musíme včas rozoznať a odmietnuť akýkoľvek vzdor, ktorý by sa chcel vkradnúť do ich mysle a spôsobiť, že by plnili iné ako Božie prikazy. Snažíme sa v nich rozvíjať semienko viery. O toto semienko je veľký boj.” Pán Boh nás v tom nenechá samých, bude nás viesť pretože: **On pozná úmysly, ktoré má s nami – úmysly smerujúce k blahu a nie k nešťastiu; dať nám budúcnosť a nádej.** Dovoľme Mu v tom!